

першочергову підтримку у вигляді прямих інвестицій, пільгових кредитів, податкових пільг тощо.

Отже, важливим завданням стає здійснення широкомасштабних структурних перетворень соціального господарства, включаючи перетворення й інституційних структур. Інноваційна політика активізації змін структурних процесів має здійснюватися, виходячи з пріоритетів довготривалого економічного зростання.

Література

1. Микитюк П.П., Сенів Б.І. Інноваційна діяльність. – К.: Центр учбової літератури. 2009.-392 с.
2. Корж М.В. Формування системи управління інноваційною діяльністю/М.В. Корж//вісник Донецького національного університету. Сер.23.: Економіка і право.2.2011.-С.100-104
3. Дацій О.І. Державне регулювання інноваційного розвитку підприємств. Запоріжжя: ГУ «ЗІДМУ», 2004.- 52 с.
4. Закон України «Про інноваційну діяльність»//Відомості Верховної Ради України. 2002р.-№36.

*Ткачук В.В., к.е.н., доцент, докторант
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Однією з найбільш характерних особливостей управлінської діяльності, є істотна залежність її ефективності від наявності у суб'єкта управління необхідної для його раціонального здійснення інформації. Всяка управлінська система має притаманну їй організацію інформатизаційних зв'язків, що забезпечує реалізацію функціонального призначення. При відсутності інформаційних зв'язків жодна управлінська система не в змозі забезпечити безперервний рух процесу виробництва. Обмін інформацією здійснюється як по лінії управління по вертикалі, так і через зв'язок, що існує між працівниками управління, по горизонталі.

Проблемам управління присвятили наукові праці вчених: В.П. Галушко, О.Д. Гудзинський, Р. Дафт, І.С. Завадський, М.Й. Малік, М.П. Поліщук, А.В. Попов, Ф.У. Тейлор, А. Файоль та багато інших вчених. Разом з тим проблема управлінської діяльності, а саме її інформаційного забезпечення та

пристосування до нових умов господарювання вимагає подальшого дослідження.

Водночас, організація інформаційних зв'язків є невід'ємною складовою частиною організації управління, тому що будь-яке управлінське рішення є базою для побудови інформаційних зв'язків, відповідно вибраній організації управління. Основи організації інформаційних зв'язків закладаються і безпосередньо обдумуються за змістом завдань, що стоять перед управлінням.

Всяке управління передбачає дію на об'єкт, здійснювану шляхом видачі управлінських команд, розроблених на основі аналізу інформаційних характеристик ситуації. Відсутність інформації позбавляє керівника можливості свідомих і аргументованих дій, оскільки вона служить вихідним матеріалом для теоретичної і практичної діяльності людини. Не володіючи кожного моменту інформацією про стан окремих структурних підрозділів, про їх взаємозв'язок, неможливо забезпечити раціональне функціонування усього підприємства. До того ж відсутність надійної інформації слугує однією з передумов необґрунтованих рішень і дій.

Об'єктивна потреба в інформації відображається, як правило, в свідомості працівників, яким доручається вирішення управлінського завдання. Це, з однієї сторони, пов'язано з прогалинами і неповнотою знань про об'єкт, а з іншої – з особистим досвідом і здібностями працівників.

Змістовність інформації характеризується міра відображення її змістом дійсного стану об'єктів управління або ж сутності та характеру їхнього функціонування. Ця міра має бути достатньою для прийняття і обґрунтування раціональних управлінських рішень. Це означає наявність у складі отриманої інформації значень усіх істотних параметрів, сукупність яких цілком і повністю визначає стан об'єкта управління та характер процесів, що відбуваються в ньому. Варто водночас зазначити, що забезпечення повноти не повинно приводити до інформаційної надмірності, тобто "забруднення" інформації не використовуваними для управління даними (так званими шумами).

Вірогідність інформації характеризує міру відповідності її змісту справжньому стану об'єкта. Вона має формуватись на підставі об'єктивних даних і забезпечувати прийняття таких управлінських рішень, які найбільш адекватні ситуації, що склалась і потребує управлінського впливу. Саме від вірогідності отриманої інформації істотною мірою залежить можливість прийняття і реалізації тих рішень, які здатні належним чином розв'язати проблеми, що виникли.

Оперативність інформації характеризує своєчасність її надходження, яка, з одного боку, дає дійсне уявлення про оперативний стан об'єкта управління у відповідний момент часу чи за певний його проміжок, а з іншого, дозволяє своєчасно здійснити таке втручання у процес його функціонування, яке б усувало можливість небажаного розвитку ситуації та повертало процеси в об'єкті до заданих меж.

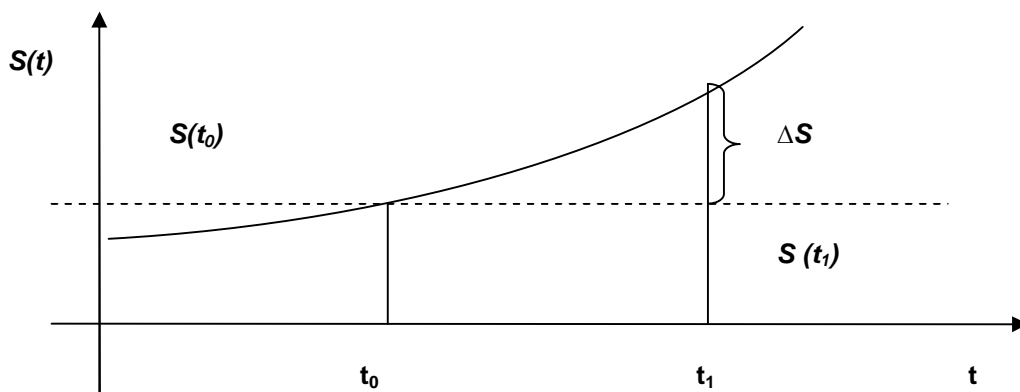

Рис 1. Вплив своєчасності інформація на прийняття рішень

Наприклад, стан об'єкта управління в момент часу t_0 характеризується значенням $S(t_0)$ певного узагальненого параметру $S(t)$. Якщо ж інформація про цей стан надходить керівникові із затримкою, тобто тільки у момент t_1 то вона вже не відбиватиме дійсного стану об'єкта, який фактично характеризуватиметься вже величиною $S(t_1)$ узагальненого параметру, тобто відрізнятиметься від отриманої інформації на величину $\Delta S = S(t_1) - S(t_0)$. Іншими словами, несвоєчасно отримана інформація здатна спотворювати уявлення про дійсний стан об'єкту і не сприяє формуванню у суб'єкта управління найбільш адекватного ситуації управлінського рішення.

Цінність інформації полягає у можливості визначення за її допомогою принципово нових відомостей про об'єкт управління чи появи нових, раніше неочікуваних напрямів розвитку відповідної соціальної системи. Іншими словами, отримана суб'єктом управління інформація набуває особливої цінності для нього, коли вона дозволяє визначити точки біфуркації та спрогнозувати можливі наслідки вибору того чи іншого варіанту дій.

Корисністю інформації вважається її властивість допомогти керівникові обрати найбільш доцільний варіант управлінського рішення чи дії в умовах можливості альтернативного вибору.

Розглянуті аспекти взаємозв'язку інформації та управління не тільки свідчать про істотну взаємообумовленість цих феноменів, а й ставлять специфічні питання щодо сучасного розуміння професіоналізму керівника, який здатний забезпечити інформацією з усіма наведеними вище параметрами, адже для цього потрібно ряд навиків, вміння, хисту. На сьогоднішній день склалася дещо хибна думка про управлінську працю як таку. Вважається, що управлінський процес може здійснювати людина без особливих на те навиків, але з певним такбимовити талантом. А в сьогоднішній швидкий, динамічний та основне інформаційний час, потрібні знання і знання в галузі управління, технології та процесі управлінської діяльності. Сучасний керівник це особистість, яка здатна оперувати великими інформаційними потоками, і на базі них приймати рішення, які будуть слугувати запорукою існування а саме головне розвитку підприємства. І одного

вродженого таланту тут недостатньо, потрібний постійний, всебічний, глибокий навчальний процес. Щоб вміти оперувати інформаційними процесами як запорукою розвитку ефективного менеджменту. Зокрема, йдеться про необхідність інформаційної культури та її формування в процесі професійної підготовки майбутніх керівників-лідерів.

Література

1. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: Навчальний посібник./В.О.Василенко/ - К.: ЦУЛ, 2003.-428с.
2. Дерлоу Дес Ключові управлінські рішення. Технологія прийняття рішень: Пер. з англ.-К.: Наукова думка 2001.-242с.
3. Завадський Й.С. Менеджмент: Management. Т. 1, Вид. 2-е./ Й.С. Завадський/ –К., Українсько-фінський інститут менеджменту і бізнесу, 1998-542с.
4. Кремень В.Г. Філософія управління: Підруч. для студ. вищ. навч. закл./ В.Г. Кремень, С.М. Пазиніч, О.С. Порномарьов. - К.: Знання України, 2007.-360с.
5. Твердохліб М.Г. Інформаційне забезпечення менеджменту: Навч. посібник. – Вид. 2-ге, доп. та перероб. /М.Г. Твердохліб/ – К.: КНЕУ, 2002.-224с.

Трач Н.Д., аспірантка

*Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

З усіх галузей народного господарства найбільш радикального і дійового державного регулювання та підтримки для нормального розвитку вимагає сільське господарство. Це зумовлено тим, що, по-перше, дана галузь є життєво необхідною в будь-якому суспільстві й розглядається як пріоритетна при обґрунтуванні перспектив соціально-економічного розвитку країни; по-друге, сільськогосподарське виробництво через існування проблем не може ефективно розвиватися без стабілізуючого впливу держави. На агропромислове виробництво припадає лише 25% виробничих фондів, хоча воно виробляє близько 35% валового внутрішнього продукту. Внутрішній товарообіг продуктів харчування займає до 70% [1].

Потреба у фінансовій підтримці й фінансовому захисті АПК зумовлюється